

• Carnet cultural • Carnet cultural • Carnet cultural •

Respectul față de public

Vă mulțumesc pentru amabilitatea invitației la spectacolul „Horia și Radu își asumă riscul”, pe care l-am vizionat cu atenție. Urmorul e un minereu psihic de extracție rară și, în această reprezentare, datorită autorilor — Sadi Rudeanu, Horia Șerbănescu și Aurel Felea, el e tradit de pe scenă, volozia având un caracter apreciabil și persistent mai toată vremea. I-am aplaudat, firește, pe cei doi reputați artiști de estradă, Radu Zaharescu și Horia Șerbănescu, care aveau deplina îndreptățire să ofere împreună un recital. La noi asemenea recitaluri sunt relativ rare, dar când sînt, indeobște se justifică; cuplul de față are o vesele spontană, o anume eleganță a execuției și o capacitate specifică actorului veritabil al domeniului, de a dialoga — cu publicul într-un mod comunicativ, foarte simpatice.

Nu știu însă dacă termenul de „recital” subînțeles pe aș fi și renouat aici de destul de propriu. Căci în jurul celor doi artiști de pe firmamentul estradei au fost plasați, pe diverse orbite, un număr destul de apăsător de cântăreți, figuri și alte persoane — cu indeclinabile personalități care nu adăta t-au, o vîrșit, mai cu seamă prin mulțime și vîrșit, deosebită. De pildă, perechea zgloboie de voci mediteraniene, duo-ul atât de puțin tuns și atât de pitoresc încălțat, — soliști care s-au produs împreună, pe rînd, din nou laolaltă, îndemnându-se, autoperformându-se, chitindu și tremurînd, scîncînd, dansînd frenetic ori stînd tragic spate-n spate ca cei doi grenadierii în fața lupilor — a achiziționat un spațiu ce dădea o stabilitate protagونيștilor să vadă între timp un film ori să tragă un binemeritat pui de semn. Desfășurarea spectacolului a pîrnat a fi hotărîtă astfel încît mai fiecare cântăreț să-și poată închiria scena în exclusivitate pentru programul său — înțelegînd prin program execuția pieselor stabilite cu Constantin Drăghici sau Sergiu Ciocîrlan, adăugîndu-le domniilor, bușurile mai mult sau mai puțin solicitate de public și vești de acord că pe scena du, cîntăreții

bisează și trisează chiar dacă un singur spectator produce o unică bătăie din palme! ba mai dăruind peste toate acestea, ca un colac benevol peste o pupă muzicală, cîte un supliment servit cu zîmbet sprîm și dragălașă pîruetă de loc.

Recitalul s-a transformat așadar într-o suită de recitaluri (în program le și spune „medaliaș”) de valori sensibile înegalabile, de un interes foarte înprăstat. Semnătura regizorală (N. Frunzeti) debutează, în acest fel, nejustificat.

În principal mi-ăs îngădui să solicit însă binevoitoria dumneavoastră a —

SCRISOARE DESCHISĂ
TOVARĂȘULUI NICOLAE
DINESCU, DIRECTORUL
TEATRULUI SATIRIC —
MUZICAL „C. TĂNASE”

tențune asupra a ceea ce aș numi aspectul spectacolului: panourile de decor paupere și maculate, înțelese ca vai de lume, pe deasupra lor niste aplici de micuș, peste ele o placă pescărească, peste plasa o lumină sepulcrală: un plan ciudat, cu lemnul jupuit și picioarele frînte introduse într-un sistem de fire și rîngi așezate la rîndu-le pe cîteva roți de trotinetă, ca obiectul să poată fi tras mai lesne în prim-planul scenei (era, de altfel, și adus, din cînd în cînd, ca o tîrboanță dezafectată pînă la rampă, fiind apoi împins cu icneli, dacă nu mai înșel chiar de către artiști, pentru că, probabil, roțile și complicatul angrenaj nu fuseseră unse).

Artiștii principali au căpătat niste uniforme de ospătari la un restaurant-pensune. Instrumentiștii aveau pantofi scilicet, neustruți, cămășile botfite. Așteptările și talenta cîntăreșă tîndră Pompilia Stolan, care în viața de toate zilele, pe ecranul televiziunii, ori înainte de a intra în teatru arată și merge cît se poate de normal a fost încercată aici

într-un fel de rochie-platoșă, solzoasă, de vîmpă pensionară obligînd-o să țopăie mărunt, ferit și rar, ținînd cu desnădejde, ca unica posibilitate de sprîm, nesfîrșita funie a microfonului portativ.

Nu vă mai răpesc vremea și cu descrierea costumajelor figurantelor; ideea de a le învestimenta ca zebre ori cu hălățele de gus-tul abajururilor din magazinele de conștanție nu e din cîmpul artei; nu mi dau seama în general din ce cîmp anume ar putea fi, oricît de groasă ar sta pe aș semnătura scenografului Puiu Ganea.

Titlul spectacolului arată că „Horia și Radu își asumă riscul”. Sînt artiști curajoși și au, într-un fel, prin meserie, obligația s-o facă măcar din cînd în cînd. De ce își asumă însă Teatrul „Tănase” riscul de a înfrîta, sub prestigioasă a emblema, recitalul acestor doi artiști într-un asemenea hal?

Poate că nu v-aș fi scris epistola de față, dacă n-aș fi avut că aș expediat semifabricatul în susamintita, deplătoră stare, într-un turneu prin țară, cu tracter lung. Vîrșăzîc, numeroși spectatori din numeroase orașe vor fi năvoși să vă judece după chipul acestei reprezentări.

Nu cred că e drept.

Ați trimis oare acest spectacol, așa cum e el aștăzi, să vă reprezinte înstituția la o competiție internațională de recitaluri, să zicem? Bănuiesc că negați energic și aș vete toate motivele. Lucrurile stau acum astfel încît ceea ce n-ar căpăta certificație de trecere — din partea dv. — peste hotare, are măcar același temel să nu dobîndească bilet de călătorie spre orașele țării.

Stima ce vi-o port pentru rezultatele obținute pînă acum și pentru calitățile dv. de creator și conducător experimentat al instituției m-au îndemnat să vă scriu direct și deschis, în această actuală dar adesea neglijată chestiune, a respectului datorat așt de generosului public românesc.

VALENTIN SILVESTRU

Sezonul artistic estival în Capitală

Sezonul artistic estival al Capitalei din acest an cuprinde o serie de manifestări menite să răspundă cerințelor crescînde ale publicului. Cîteva din teatrele bucureștene au montat spectacole în mod special pentru reprezentări în aer liber: „Nunta lui Figaro” de Beaumarchais — la Teatrul Municipal C.F.R. — Giulești; „Petru Rareș” de Horia Lovinescu — la Teatrul „C. I. Notara”; un spectacol de estradă pe care îl pregătește Teatrul „C. Tănase” pentru grădina Boema etc. Pe scenele teatrelor de vară, artiștii bucureșteni vor prezenta și o serie de spectacole din repertoriul lor curent. Între acestea sînt înscrise piesele „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale (Teatrul „C. I. Notara”), „Castiliana” de Lope de Vega și „Dinu Pătrîșcu” după Nicolae Filimon (Teatrul Național), „Omul care a văzut moartea” de Victor Eftimiu (Teatrul Municipal C.F.R. — Giulești), „Sînziana și Popela” de V. Alecsandri (Teatrul „Ion Creangă”), „Kean” de Jean Paul Sartre și „Jaguarul roșu” de Petre Lucaciov (apropiate premiere ale teatrelor „Lucia Sturdza-Bulandra” și respectiv „C. I. Notara”) etc.

Pe scenele teatrelor de vară vor apărea de asemenea, marile ansambluri artistice ale Capitalei, colectivele unor teatre din țară, precum și artiștii de peste hotare. Un interesant punct de atracție îl vor constitui spectacolele din cadrul tradiționalului Festival al otentecului, dansului și portului popular, susținute de ansambluri de amatori din regiunile țării. (Agerpres)

Breviar

ÎN ORAȘUL SF. GHEORGHE, la Muzeul regional din localitate s-a deschis o interesantă expoziție de artă populară în care sînt expuse 120 de lucrări realizate de creatori de artă populară din raion. Printre lucrările expuse amintim obiecte din lemn sculptat, covoare, fețe de pernă cu motive decorative specifice împrejurimilor, articole ale portului popular românesc, maghiar, german.

CASA REGIONALĂ a creației populare, în colaborare cu Comitetul regional U.T.C. Brașov a scos de sub tipar primele volume dintr-o nouă culegere literară intitulată „Rod de floare”. Această culegere cuprinde cele mai reprezentative creații literare realizate de tinerii din regiune și este prefațată de Tudor Arghezi.

PUNTE PESTE DUNĂRE

(Urmare din pag. 1)

viaduct, se lucrează intens la pregătirea palpanșelor ce vor crea în jurul pilonilor primele incinte protejate de ape. De cealaltă parte a axului podului, se va naște construcția de oțel, inima punții de peste albia fluviului. Aici, ca pe niste uriașe mese de montaj, se vor asambla înaintea de a fi împinse spre malul drept, blocurile de grindă din metal.

Ca dintr-un avanspost, malul puțin ridicat ne oferă imaginea febrilă a lucrărilor de așdizi. Imediat în preajmă ai impresia că ai nimerit într-o zonă de puternice mișcări seismice. Această senzație pe care o ai în aeroperia locului unde două puternice agregate, introduc prin vibrare în sol coloane din beton și oțel cu un diametru de 3 metri, pînă la adîncimea de 40 metri. Așa se naște prima pilă-culee a podului, punct de legătură între viaductul de beton și partea metalică de peste apă.

Fiecare pas făcut în lucrare, fiecare procedeu de execuție trece aici, ca într-un laborator industrial, mai întâi printr-o fază experimentală, care dă contur și precizie tuturor operațiilor aflate în cea mai mare parte în primărie. O fac încercări constructorii, vechi specialiști în construcțiile de poduri, în strîns contact cu oamenii de știință și cercetători, cu proiectanții grandioaselor lucrări, permanent prezenți pe șantier.

Pentru inginerii Constantin Tîntea, șeful grupului de șantier, Boris Ponearu, directorul tehnic al lucrării, construcția de ozi înseamnă înfrîngerea visului din facultate al multor generații de studenți politehnicieni. Pentru a ajunge aici au trecut mai întâi prin școala grea din perioada refacerii podurilor distruse de război și mai tîrziu prin contribuția adusă la opera de modernizare și dezvoltare a arterelor rutiere ale țării. Maistrul Haralambie Antonie, de 15 ani constructor de poduri, s-a revăzut acum pe șantier cu experimentatul podar Carol Mihail, care de peste treizeci de ani a lipsit de la nici o lucrare importantă. Și ca ei, mulți alți constructori duc mai departe o tradiție de muncă și entuziasm, adăugîndu-i azi atribuțiile unui important obiectiv al cincinalului.

Bătălia pentru cucerirea Dunării se duce cu mijloace dintr-o altă lume. Procedee noi, expresie a tehnicii contemporane, se bucură de sprijinul întregii țări. Siderurgii se pregătesc să elaboreze oțeluri cu caracteristici speciale, constructorii

de vase vor trimite nave adecvate operațiilor de lansare a grinzilor din metal pe care metalurgistii de la Bocșa le execută în uriașe transoane. Alte organizații de construcții — întreprinderile de construcții și montaj energice — asigură execuția unor lucrări de specialitate.

Și adăpt cu primii piloni ai podului, pe malul de la Giurgeni s-a înălțat și ordășul constructorilor. Locuințe confortabile, o centrală termică și o cantină jalonează amplasamentul principalelor colonii. Mîini gri-jului au prins la ferestre perdele din creton înflorată, pentru ca oamenii să se simtă ca la ei acasă.

Așcutam în continuare, în fața planșelor prinse pe pereți, explicațiile șefului de șantier. Dar cu ochii minții eram tot la zăua ceea în care pe aici vor începe să se scurgă coloanele nesfîrșite de mașini, acolo pentru todeauna bucurile ce făceau pînă afunci trecerea peste apă. Și anticipația la acest moment festiv se contura tot mai precis, pe măsură ce aflam noi amănunte despre lucrare, pe măsură ce-i cunoaștem mai bine pe cei chemați să înfrîntăscă uriașapunte peste Dunăre.

TUDOR GHEORGHIU

Comentarii la un articol

(Urmare din pag. 1)

Într-o atmosferă de demnitate, într-o ambianță care asigură un drum ascendent pe măsura capacității fiecăruia. La vîrsta cînd, cu ani în urmă, tinerii își priveau dezorientați viitorul, acum n-au a-i purta de grijă: ei știu că, bine pregătiți în profesiunea aleasă, au înaintea toate perspectivele. Fără de o serie de greutăți, adesea de nebiruit în trecut, tinerii de astăzi s-au dezvoltat mai armonios din punct de vedere fizic și intelectual. Rezultat al preocupării pentru noile generații, caracteristică epocii de construcție a socialismului în țara noastră, această dezvoltare creează, evident, condiții de înțelegere, înțelegere de acum este mai înstruit și e firesc să fie așa. În același timp, el este, în felul său, mai entuziasmat, iai capacitățile sale creațoare sînt mai mari. Creația sa este legată de mijloace cu mult mai moderne, mai complexe, ceea ce are, de ase-

Annual, două recolte pe aceeași suprafață

(Urmare din pag. 1)

hectare), ceea ce l-a permis să înfrîntă în condiții bune efectele de animale.

În ansamblu, la cooperativele agricole de producție din regiunea Oltenia, culturile succesive înălmîntate după secară masă verde au ocupat în anul precedent peste 15 000 de hectare, din care porumb pentru siloz aproximativ 6 000 de hectare. În afara acestor suprafețe, în mîrlștea culturilor de cereale păioase s-a înălmîntat, în vara anului trecut, o suprafață de circa 20 000 de hectare. De regulă, cu culturi duble s-au înălmîntat mai ales terenurile de luncă, cu apa freatică mai la suprafață, și terenurile cultivate cu cereale păioase din sistemele irigate.

Pentru anul curent, ținînd seama de experiența acumulată, consiliile agricole și cadrele de specialiști din unități agricole au acordat o atenție sporită culturilor succesive și culturilor duble. Au fost luate măsuri care să asigure înălmîntarea întregii suprafețe cultivate cu secară pentru masă verde, cu plante pentru siloz. În acest sens s-au dat indicații și se va urmări insistențios ca recolțitul secarei pentru masă verde să se termine înainte de înscăpăre. În raioanele Corabia și Caracal, Băilești și Calafat, suprafața de circa 2 500 hectare se va recolta pînă la mijlocul lunii mai

și se va înălmînta cu porumb pentru boabe, utilizînd în acest scop în special hîrșizii timpurii și semînturii.

În sistemele irigate sînt înălmîntate 7 000 de hectare cu grîu de toamnă. După recoltarea păioaselor, această suprafață se va înălmînta integral cu porumb pentru masă verde sau alte culturi furajere. Tot cu furaje pentru masă verde se vor înălmînta și suprafețele cultivate cu borceaguri de primăvară, precum și importante suprafețe cultivate cu orz de toamnă și grîu din soluri timpurii.

În perspectivă, consiliile agricole și cercetătorii din stațiunile experimentale au în preocuparea lor introducerea de culturi intermediare în practica agricolă a unităților de producție. Este vorba de înălmîntarea unor suprafețe din ce în ce mai mari după recoltarea recoltei de floarea-soarelui, a secției de zahăr ce se recoltează pînă la 1 septembrie și a hîrșizilor timpurii de porumb. Înălmîntarea se face cu un amestec de grîu, secară și orz, în special pe terenurile cu apă freatică mai la suprafață.

Realizînd o bună succesiune a culturilor, aplicînd măsuri agrotehnice corespunzătoare, fiecare unitate agricolă asigură o rațională și eficientă folosire a pămîntului, obține de pe aceeași suprafață, un venit net superior.

Esentialul este ca, în cadrul societății și spre binele ei, toate generațiile să-și aducă întreaga contribuție de experiență și energie de care sînt capabile. Sînt și deosebirii firești, dar, în același timp, cu mult mai multe sînt trăsăturile de unitate în cadrul societății noastre socialiste. În care, vîrșnici sau tineri, cu toții sînt animati de aceeași idealuri și năzuințe, și încălziți de același sentiment de mîndrie pentru progresele înfăptuite de întregul nostru popor pe toate meleagurile țării.

Și atunci, de ce-am găsi și alimenta ideea de conservatorism pentru unii în legătură cu fapte cu totul minore? Ei da, există poate unele păreri exagerate cu privire la comportarea tinerilor, punînd pe seama tuturor faptelor unor elemente izolate. Există desigur și exagerări de partea celorlalti. Ele, fără îndoială, trebuie combătute. Dar imaginea reală este cu totul alta și anume că, în jurul acestor feluri, acțiunilor cu toții, indiferent de vîrșă, deopotrivă, aducînd fiecare ceea ce avem mai bun în noi.

AL CORNESCU

VIRTUȚILE DOCUMENTARULUI

Apariția pe ecrane a producțiilor recente ale studioului „Al. Sahla” ne permite să continuăm urmărirea unui fenomen extrem de interesant — evoluția documentarului românesc, care, în ultimii ani, s-a impus prin diversificarea tematică și permeabilitatea la procedee avansate de investigație.

Cu ultimul său film, „Tensiune înaltă la Bechet”, Mirel Iliescu perseverază în strădania de a formula o viziune estetică a efortului uman. Pe malul Dunării, documentaristul a aflat ca obiect al meditației sale poetice construirea unui stîlp înalt de 152 de metri destinat transportului energiei electrice. Substanța epică, evident insuficientă pentru a justifica relatarea unei istorii, devine în acest poem vizual pretextul unui montaj de imagini ritmate în cadenta tonifiantă a vieții.

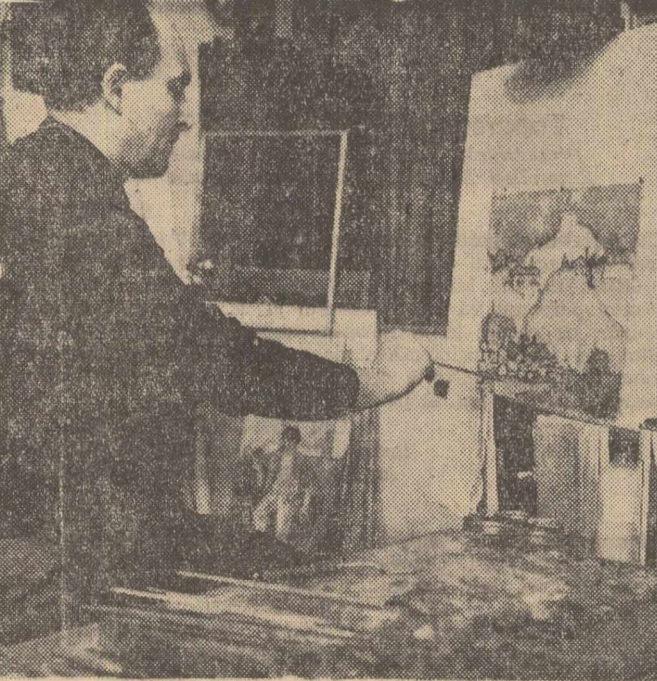
Consacrîndu-se, de mai mulți ani, faunei și florei, cineastul Ion Bostan ne înfățișează în „Oaspeții de iarnă” specii de zburătoare ce-și adăpostesc efemer existența în Delta, plecînd apoi spre îndepărtatele meleaguri de basmă. Este o considerare pasionantă a unui colt de natură, în care exploratorul cu camera de luat vederi ne descoperă deopotrivă eternul și ineditul. Imaginea, realizată în colaborare cu Ilie Cornea, este cuceritoare atît prin valorile ei coloristice, cît și prin acel „reamă de aripi” devenit un leit-motiv al filmului.

„Mama lui Adrian” este o nouă creație a Florică Holban pe direcția reportajului anchetă, avînd în obiectiv copilul. Ideea fiind bucuriile familiilor cu copii mîrlși, regizarea a știut s-o exprime sensibil, într-o creație plină și omogenă.

În „Fabrica de împachetat film”, Ion Moscu atacă cu mijloace publicistice unele probleme ale protecției muncii la fabricile de ciment. Filmul pătrunde în mecanismul birocratic ce frînează măsurile necesare pentru menținerea purității aerului, dar nu întotdeauna pista sonoră e inteligibilă. Cît privește imaginea, ea se află într-un balans ciudat de puțin înțeles în tre ilustrativul concludent și generalitatea complezantă, fiind adeseori o contrapunctare vizuală de serviciu a expozeului verbal.

Finalizarea unor idei ghidate de setea înnoirii stilistice merită subliniată — așa cum probează documentarele cercetate — și pe latura unui simț prompt al cerințelor actualității care determină progresul genului.

EUGEN ATANASIU

În atelierul pictorului Spiru Chintilă

Foto: AGERPRES

CITITORII ÎNTREABĂ REDACȚIA RĂSPUNDE

Urechea muzicală

Cum se poate defini urechea muzicală? — ne întreabă cititorul V. MUCICHEȘIU din București.

„Nu ce, ci cum auzi, țată deosebită dintre muzicieni și nemuzicieni.” (PABLO DE SARASATE).

Urechea muzicală a însemnat, în concepția secolului trecut, o abateră de la funcțiunea obișnuită a generală a organului auditiv datorită unor modificări anatomice. Studiul mai recent a dovedit că, deși astfel de modificări anatomice există în multe cazuri la marii muzicieni, prezente pînă și în forma pavilionului care este mult mai dezvoltat decît la alți oameni, urechea muzicală nu e neapărat un dar natural, ci o calitate ce se poate obține prin exercițiu competent și îndelungat. Cercetările făcute de Macpherson și Read (1914), Mabel Chamberlain (1928), Elikan (1933) și E. Read (1941) stăruie asupra metodelor ce se folosesc în pedagogia muzicală pentru dezvoltarea receptivității față de fenomenul muzical, care merge de la simpla înregistrare corectă a muzicii, ca artă, pînă la auzul relativ sau absolut.

Natura, care în ultimă vremea ei diversitate creează neîntrerupt unicate nepărate a doua oară în toate regnurile, a dat și continuă să dea naștere, firește, și unor oameni al căror simț auditiv este mai acut, fie datorită unei deosebite impresionabilități a celulelor auditive ciliare, fie unei mai rapide și mai subtile transmisiuni a sunetelor muzicale prin nervul auditiv, proces în care intervin fenomene electrice deosebite insuficient elucidate. Printre altele, nu se știe încă precis în ce chip se transmit fibrelor nervoase înălțimea, intensitatea și calitățile de timbru ale tonurilor.

În cazul urechii muzicale avem de-a face, după investigațiile întreprinse în ultimul timp cu aparate speciale electronice, existente și la noi în țară, cu o sensibilitate maximă a excitației auditive, cu o excitabilitate deasupra mediei a celulelor auditive și cu transmisia rapidă a sunetului muzical de la ureche la creier. O astfel de ureche — înăscută sau formată — descoperă cele mai mici variații în intensitatea și înălțimea sunetelor, ceea ce duce la înregistrare instantanee a tonurilor false, inexacte etc.; are darul de a desluși, cu mare precizie, sunetele compuse, adăugînd și diferențiale, de a percepe frumusețea sunetelor ca fenomen acustic. Tonurile aproximative, intensitățile dinamice exagerate dau naștere, la posesorii urechii muzicale, unui protest intern împotri-

va a tot ce e fals, dur, imprecis și neexpresiv în domeniul muzicii și al fenomenelor acustice în general.

Cum urechea înseamnă, atît pentru profesioniști, cît și pentru auditorii, mijlocul esențial de recepționare a muzicii, antrenamentul ei nu lipsește din nici un sistem modern de educație muzicală, cu scopul dezvoltării unei sensibilități crescute față de fenomenele variate ce alcătuiesc materialul acustic al muzicii. Baza acestei educații constă în relația dintre timp (durată) și ritm, relația de înălțime dintre tonuri, tonalitatea și modulatiile. O educație rațională poate duce la constituirea unei „urechi mentale”, ea în cazul lui Beethoven și al altor maeștri, la care simpla vedere sau reprezentare în gînd a simbolului de notație a muzicii sau a tonurilor îl trezește spontan imagini auditive.

În concepția actuală, urechea muzicală este urechea antrenată prin exerciții de specialitate. Ele trebuie completate printr-o înțelegere artistică îngrîșită, deoarece formarea auzului nu implică și dezvoltarea gustului estetic, un capitol aparte și vast al educației artistice — al educației morale în ultimă analiză, care îmbogățește spiritul omeneș cu semnificații noi și cu reflexe ale vieții interioare rămase inactive în cazul unei educații incomplete.

GEORGE SBARCEA
critic de artă

Infarctul poate fi tratat chirurgical?

Sînt informat — ne scrie cititorul ST. ILIESCU din Cluj — că un medic canadian a procedat, pentru prima oară în lume, la tratarea chirurgicală a infarctului miocardic. Întrucît la ora actuală bolile cardiovasculare constituie înamicul nr. 1 al vieții omului, aș dori să cunosc unele detalii în legătură cu operația executată și perspectivele acestui nou procedeu.

Într-adevăr, pînă nu s-a stins emoția încredințată de temerara încercare a celebrului specialist în chirurgie cardio-vasculară Michael E. de Bakay de a înlocui la om ventriculul sting (partea cea mai importantă — ca lucru — a inimii) cu un dispozitiv mecanic, și ne-a parvenit o nouă veste, oare poate marca o dată istorică în tratamentul unor boli de inimă cu evoluție fatală.

La începutul acestui an — doar la cîteva luni de la încercarea lui de Bakay — un chirurg canadian, Dr. O. Heimbecker, de la Universitatea din Toronto, a practicat pentru prima oară pe om, operația pe care a denumit-o „infarctectomie de urgență”. Dr. Heimbecker este cunoscut pentru cercetările sale experimentale întreprinse în ultimii trei ani, cercetări în care a plecat de la principiul că zona infarctului (regiunea din mușchii inimii care nu mai funcționează ca urmare a estupărilor vasului care o hrănește), zonă de slabă rezistență și cu efect toxic asupra inimii, se poate înlătura chirurgical. După ce a realizat operația pe cîini, cărora le-a produs infarct artificial (prin legarea unor ramuri importante ale arterelor coronare — vasele de nutriție ale mușchilor inimii), Heimbecker a aplicat acest procedeu în cazul unui bolnav de 56 de ani, cu infarct miocardic extins, care produsese o insuficiență cardiacă cu evoluție gravă. După zece zile, timp în care toate me-

tozele clasice de tratament eșuaseră, s-a hotărît practicarea „infarctectomiei”. S-au înlăturat părțile lezate ale mușchilor inimii și s-a suturat peretele despărțitor al ventriculelor care fusese afectat de infarct. Prin defibrilație electrică și masaj cardiac au fost stăpînite două accidente survenite în cursul intervenției; bolnavul și-a revenit, insuficiența cardiacă s-a redus complet. După cîteva zile, pacientul a suferit o nouă intervenție chirurgicală, întrucît, din cauza operației, ci datorită unei fistule esofagiene, apărută pe locul traheotomiei efectuate în prima zi de internare, pentru restabilirea respirației.

Principiul acestei operații și reușita ei parțială dau speranțe în tratamentul de viitor al unor cazuri de boli cardiace fatale. Noi credem că principiul operației doctorului Heimbecker se justifică, pentru că observarea multor cazuri de infarct miocardic demonstrează că bolnavii suferă în mod diferit infarctele de aceeași dimensiuni. Fapt explicat, probabil, de reactivitatea diferită față de toxicitatea zonei lezate, oare se adăugă la celelalte perturbări pe care le produce infarctul.

Rămîne ca viitorul să confirme această ipoteză.

DR. VALERIU IONESCU
cercetător principal
cardiolog
Institutul de Fiziologie
normală și patologică
„D. Danielopolu”
București

MĂSURILE LUATE ÎN URMA DEZBATERILOR NOASTRE DESPRE:

UN PRIETEN CU DOUA FETE — ALCOOLUL

Timp de două luni de zile — sub titlul „Un prieten cu două fete — alcoolul” — am publicat în coloanele ziarului nostru o foarte largă dezbateri, inițiată de redacție cu cititorii, despre consumul abuziv de alcool. Debutând cu o „masă rotundă” la care au participat profesori universitari, medici, juriști, lucrători de miliție, din alimentația publică, cadre didactice, directori de întreprinderi, sociologi, viticultori, cercetători etc., am continuat cu publicarea părerilor cititorilor, cu o altă „masă rotundă” organizată de data aceasta la uzina „Rulmentul” din Brașov, cu un dialog purtat între cititori și, în fine, cu un amplu proces public al cărui dosar a fost întocmit din foarte numeroase scrisori sosite la redacție din toate colțurile țării.

La aceste dezbateri au luat parte — din proprie inițiativă și dorință — oameni de profesii diferite, vîrste diferite, funcții diferite, experiențe de viață diferite, păreri diferite. Și, mai important ca orice, s-au formulat sugestii și propuneri diferite — avînd însă toate un numitor comun: dorința de a determina menținerea moderată în consumul de alcool. Pornind de la aceste sugestii și considerînd că a fost suficient timp pentru ca ele să fie studiate și să-și găsească ecou în măsurile luate din partea organelor în drept, ne-am adresat în încheierea dezbaterilor noastre tovarășului NAE ALEXE, secretar general în Ministerul Comerțului Interior, rugîndu-l să ne răspundă la problemele concrete care s-au desprins din discuțiile cititorilor publicate pînă acum:

Foarte mulți dintre cititori s-au referit la accentul pe care îl acordă legea de a pune la dispoziție băuturile alcoolice. Unii au propus chiar condiționarea consumului de alcool de consumul de mâncare, înfrîngerea gustărilor asociate obligatoriu la băutură, existența băuturilor slabe (bere, vin) de calitate și în cantități suficiente. Ce credeți că se poate aplica din aceste propuneri și ce măsuri preconizați?

— Ministerul Comerțului Interior a depus străduințe constante pentru a obține creșterea ponderii mâncărilor în ansamblul vinzării din alimentația publică. Și, în ultimii ani, s-au obținut o serie de rezultate bune: este suficient să amintim că, față de anul 1959 cînd ponderea băuturilor a reprezentat 60,1 la sută din totalul desfacerilor în sistemul Ministerului Comerțului Interior, în anul 1966 ponderea băuturilor a scăzut la 52 la sută. Dar bineînțeles, posibilitățile de creștere a producției de preparate culinare sînt încă departe de a fi epuizate. Tocmai de aceea, în cadrul programului de dezvoltare a rețelei de unități de alimentație publică, Ministerul Comerțului Interior a dat o atenție deosebită tipurilor de unități cu un pronunțat caracter culinar, pentru a oferi consumatorilor o gamă largă de preparate culinare, în măsură să satisfacă toate exigențele și preferințele. Accentul principal va cădea asupra unităților cu autoserrire, care, prin specific, înregistrează un consum foarte scăzut de alcool. Această formă de vânzare va fi introdusă nu numai în restaurante, ci și în unități mai mici, în bufete. De asemenea, vor fi extinse restaurantele pensiuni, lactovegetariene, unitățile „expres” etc. și se vor dezvolta și alte tipuri de unități solicitate de consumatori ca: plăcintărie, simizerii, gogoserii, brăgărierii, biruri etc. Credem că acestea, prin însăși natura în care sînt concepute vor fi în măsură să determine o moderație în consumul de alcool. Vom impulsiona în același timp desfășurarea de băuturi cu un conținut mai mic de alcool (bere, vin) și de bună calitate, ceea ce va atrage diminuarea consumului de băuturi tari. Pentru a putea face față cerințelor, Ministerul Industriei Alimentare a primit fondurile de investiții necesare pentru construirea, în cîntină, a trei noi fabrici de bere.

Dar nu trebuie să uităm că modificarea deprinderilor de consum este o sarcină complexă, care trebuie rezolvată printr-o conlucrare, constantă și tenace, a tuturor factorilor interesați. Schimbarea structurii consumului, statornicirea unor deprinderi de consum rațional și diminuarea consumului de alcool pot fi obținute după părerea mea și prin propagarea principiilor de alimentație rațională, prin cunoașterea umărilor unui consum excesiv de alcool și, de bună seamă, prin oferirea unor preparate culinare variate și de calitate. Nu cred însă că măsuri — care ar putea avea un caracter arbitrar — de pildă condiționarea consumului de alcool de consumul de preparate sau asocierea obligatorie a gustărilor la băutură, ar putea oferi rezultatele dorite. Din

— S-a vorbit despre contribuția pe care personalul localităților poate să o aducă în dozarea consumului de alcool, prin refuzul de a servi pe cei în stare de ebrietate, prin modul în care recomandă consumația, prin comenzi, prin înțelegerea lor de a vinde cu precădere preparate culinare

etc. Ce indicații a dat ministerul în acest sens?

— Într-adevăr, contribuția personalului de servicii în dozarea consumului de alcool poate să fie hotărîtoare. Și, în regulile generale de funcționare a unităților de alimentație publică, Ministerul Comerțului Interior a dat indicații precise care interzic vânzarea băuturilor consumatorilor în stare de ebrietate, sau celor care au întrecut măsura. Dacă mai sînt cazuri în care personalul de servicii nesocotește aceste reguli, ele reprezintă abateri de la îndatoririle de serviciu și organele comerciale locale trebuie să ia măsurile necesare de sancționare.

Recent, a fost extinsă în întreaga țară, coînterresarea lucrătorilor din alimentația publică în raport cu volumul desfacerilor — stimulîndu-se desfacerea de preparate culinare — printr-o remunerație mai mare. O diferențiere simțitoare s-a introdus și în ce privește remunerarea celor care lucrează pe bază de remiză, stabilindu-se un procent mai mare pentru vânzarea de preparate culinare.

Programul larg, elaborat pe baza hotărîrilor luate la constătuirea pe țară a lucrătorilor din comerț, prevede și o serie de măsuri noi pentru ridicarea calificării cadrelor, precum și unele acțiuni educative, care să concure la asigurarea unui nivel corespunzător de servicii la populație. Sînt în studiu și alte măsuri pentru creșterea unei emulații între unități în ce privește varietatea și calitatea preparatelor, nivelul serviciilor și prezentarea unităților.

— Cititorii au criticat faptul că în alimentația publică se oferă actualmente prea puține sortimente de băuturi alcoolice — și chiar și acestea, în cantități insuficiente și nu în toate localitățile. Ce măsuri a luat ministerul pentru largirea gamei de băuturi alcoolice?

— Ministerul Comerțului Interior a depus și depune în continuare eforturi pentru a obține diversificarea sortimentelor la băuturile alcoolice. În acest an, de pildă, fondul de marfă la aceste produse va crește cu 16 la sută față de 1966.

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri privitoare la reducerea de prețuri la unele bunuri de consum, printre produsele alimentare figurînd și băuturile răcoritoare — a făcut ca acestea să devină și mai accesibile publicului larg. Pentru sporirea fondului de marfă, preocupări deosebite au fost depuse în orașul București și în regiunile Argeș, Cîrșana, Dobrogea, Galați care au contractat băuturi răcoritoare în cantități sporite față de anul precedent. Iar pentru îmbogățirea sortimentelor s-a vădit interes mai mare, îndeosebi în regiunile Banat și Brașov, precum și în orașele București și Constanța — unde trustrurile și întreprinderile de alimentație publică au determinat industria locală și republicană să introducă noi sortimente de băuturi răcoritoare. Totuși nu putem să ne declarăm mulțumiți de rezultatele obținute pînă în prezent, mai ales că întreprinderile de industrie locală continuă să livreze — în majoritatea cazurilor — doar citro, fără a produce băuturile răcoritoare care le-au fost solicitate și care au la bază materii prime indigene ca: flori de cîmp, flori de tei, mentă, măcieș etc.

— Publicul n-a privit cu simpatie ideea vinzării alcoolului în cofetării și a a-

precizat că această măsură nu este bună, considerînd că — prin tradiție și specific — acestea trebuie să desfășoare doar băuturi nealcoolice. Care este poziția ministerului?

— Conform normelor de organizare a rețelei comerciale, consumul de alcool nu este admis în cofetării. În sortimentul lor figurează doar băuturi calde nealcoolice și băuturile răcoritoare. Numai pentru consumul la domiciliu, cofetăriile pot desfășura și diferite sortimente de lichior, vermut și coniac. Iar anumite cofetării — nominalizate de organele comerciale locale — pot vinde aceste băuturi și în local, dar numai la pahar (măsură mică) și de obicei asociate la cea (rom) sau la cafea (coniac). Cazurile de vânzare de băuturi alcoolice în alte condiții și în cantități mai mari, reprezintă încălcări ale dispozițiilor date. Aceste încălcări sînt și vor fi sancționate.

— Unii cititori au fost de părere că trebuie interzisă vânzarea alcoolului la cabane și în locurile de recreere. Considerați că ar fi util?

— Sînt de acord cu acei cititori care condamnă consumul de alcool exagerat în cabane. El contribuie la perturbarea liniștii și odihnei celor veniți pentru recreere în aceste locuri și poate da naștere la unele accidente. În mod obligatoriu trebuie să existe băuturi calde nealcoolice și băuturi răcoritoare ca nectarul, sucuri pasteurizate din fructe, sucuri de roșii etc., și sfaturile populare regionale prin întreprinderile balneo-climaterice, în a căror subordonare se găsește majoritatea cabanelor, trebuie să ia în acest sens măsuri necesare încă înainte de începerea sezonului turistic. Dar consider că măsurile preconizate pentru întreaga alimentație publică în ceea ce privește vânzarea cu precădere a preparatelor culinare sau în ceea ce privește încurajarea vinzării de băuturi cu un conținut scăzut de alcool (bere, vin) sînt valabile și pentru cabane.

Ținînd cont de nevoile turistului intern și internațional în plină dezvoltare în țara noastră, Ministerul Comerțului Interior a trecut la dezvoltarea rețelei de unități cu specific tradițional (național sau local) care vor reprezenta puncte de atracție deosebite. Fiecare din aceste unități va avea un specific diferit, care să fie și o notă proprie prin amenajări și decorațiuni interioare, prin sortimente de preparate culinare și de băuturi specifice, ținută vestimentară etc. În cadrul anului turistic internațional, Ministerul Comerțului Interior împreună cu alte departamente interesate au luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității restaurantelor și bufetelor din gări, aeroporturi, porturi, vagoane restaurante și de dormit, precum și pentru organizarea în mai bune condiții a comerțului mobil pe pe-rsoanele gării.

— Așadar opiniile și sugestiile cititorilor găzduite în coloanele ziarului nostru și-au aflat ecou scontat în recentele măsuri luate în sectorul alimentației publice. Le găsim deosebit de utile și oportune pe cele care privesc punerea accentului cu precădere pe desfășurarea preparatelor culinare în defavoarea băuturilor alcoolice, stimularea bucătăriei tradiționale și a artei culinare în general, largirea rețelei de unități cu autoserrire și dezvoltarea unor tipuri de localuri de specific nealcoolice, interesarea materială a personalului în vânzarea mâncărilor, reglementarea denumirii podgoriilor, delimitarea acestora și stabilirea etichetelor minime la care să se valorifice vinurile, sporirea cantității de băuturi răcoritoare etc. Toate converg, în ultimă instanță, spre schimbarea structurii consumului și orientarea lui spre valorificarea bucatelor, sporind astfel premisele în folosirea rațională a alcoolului.

Dar posibilitățile sînt încă departe de a fi epuizate și, uneori o oarecare rezistență, îngustărează aria de acțiune. Rezistența în genul celeia pe care o dovedește Ministerul Industriei Alimentare în diversificarea băuturilor nealcoolice (deși bogățiile naturale ale țării și practica mondială oferă numeroase variante lesnicioase și economice), sau Ministerul

Comerțului Interior în interzicerea vinzării alcoolului în cofetării (în ciuda faptului că publicul o cere și coeficientul de rentabilitate economică nu justifică menținerea formulei, există încă un număr de cofetării care și împart spațiul cu baruri la care se vind cu prioritate băuturi alcoolice).

Fără îndoială însă, că toate demersurile și măsurile pe care le-au luat și le vor lua în continuare forurile în drept, vor constitui doar premisele care favorizează consumul moderat de alcool. Dar factorul determinant va rămîne permanent INDIVIDUL — dorința și știința omului de a păstra măsura, ponderea și discernămintul fiecăruia, puterea de auto-control. Subliniem aceasta, pentru că deși țara noastră deține recorduri în ceea ce privește calitatea vinurilor, consumul de alcool nu tinde spre proporții îngrijorătoare. Dar chiar și aceste cazuri individuale care excepțional au repercusiuni sociale negative — începînd de la procesul de producție și terminînd cu viața de familie —, ceea ce justifică o atenție sporită și un puternic curent de opinie împotriva abuzului de alcool. Și dezbaterile cititorilor, ca și numeroasele scrisori sosite la redacție, dovedesc cu prisosință existența acestui curent de opinie care, înrădăcinat la rangul de mentalitate și activat în fiecare situație particulară, va căpăta valoarea de factor efervescent. Este foarte semnificativ în acest sens, că, din sutele de intervenții ale cititorilor dezvoltînd numeroase fațete ale problemei, nu a existat nici o singură voce care să pledeze pentru excesul de alcool sau măcar să ofere argumente de îngăduință pentru el. Sigur, nimeni nu poate pretinde ascetismul dar o moderație și precauție în relațiile cu acest „Prieten cu două fete — alcoolul” o cere și medicina, și etica, și justiția, și societatea, și înțelepciunea de veacuri a poporului nostru.

Așadar dispunînd de concluziile ferme ale opiniei publice încheiem dezbaterile noastre. Dar adevărata încheiere o va inscrie de fapt fiecare — în timp și cu înțelepciune consecventă. Deci, ultimul cuvînt aparține fiecăruia...

PIA RADULESCU

Fata cu microfonul — o imagine a Piteștiului industrial 1967! În sudul orașului, pe o platformă de întreprinderi chimice în construcție, a intrat de curînd în funcțiune prima dintre ele: fabrica de negru de fum. Instantaneul nostru, alături de chipul operatoarei Maria Drăgan, tabloul de comandă al stației de radio uzinale, vine să ilustreze chiar și dintr-un colț al noii întreprinderi nivelul avansat al înzestrării sale tehnice, condițiile de lucru moderne create muncitorilor.

Foto: NICU VASILE

În întîmpinarea „Zilei copilului”

În întîmpinarea tradițională „Zilei a copilului” (1 iunie) se efectuează și în acest an întense pregătiri. În rețeaua comercială se va organiza — între 23 mai și 4 iunie — „Decada de dorințe pentru copii”. Cu acest prilej, în magazinele și raioanele cu articole pentru copii vor fi organizate expoziții, în cadrul cărora se vor prezenta și pune în vânzare noi sortimente de produse destinate celor mici. În aceeași perioadă, se vor efectua demonstrații practice cu noi jucării mecanizate. În diferite localități din țară se vor organiza concursuri de biciclete, triciclete și trotinete, dotate cu premii.

Întîmplări din Capitală și din țară

Meșterii din Poiana Mărului

Poiana Mărului este un sat al comunei Sucevița, din raionul Rădăuți. Pe aici trece apa Suceviței și drumul turistic ce leagă vestitele monumente de artă medievală românească Vatra Moldoviței și Sucevița. Sînt locuri de o neasemuită frumusețe. Aici își are casa, pește apa Suceviței, pădurarul Ion Chirș. Și el și soția sa Virginia au avut în ultimele zile mult de lucru. Au vîrîut și au curățat exemplar o încăpăre și un culoar dublu, unde vizitatorii vor găsi de acum înainte o originală expoziție. Cei doi soți sînt mari iubitori ai artei populare și

meșteri iscusiți. Obiectele de artă lucrate de ei s-au adunat an de an și au sărit să le expună renunțînd la o parte din locuință și creînd astfel un muzeu sătes de artă populară. Soții Chirș au cerut Muzeului etnografic din Rădăuți să-i ajute, iar în aceste zile are loc aranjarea originalului muzeu din Poiana Mărului. Soțul expune lemn sculptat și o importantă colecție de trofee vîntătoare (coarne de cerb și câprioare, colți de mistreț etc.) montate cu ingeniozitate, iar soția aduce în expoziție nu mai puțin bogată o colecție de cusături.

Imaginea de mai sus reprezintă un colț din seclă de expediție a fabricii de mobilă din Satu Mare. Vi-l prezentăm de dragul acestor dulăpioare măiestrit încrustate, ce amintesc de scrierile de zestre ale maramureșencilor. Și dacă este adevărat că se lăsară la amintiri, nu ne îndoiim că acestea — ca și alte mobile încrustate fabricate la Satu Mare — vor aminti peste hotare, fiind destinate exportului, de tradițiile unei vechi și minunate arte meșteșugărești din România.

Foto: NICU VASILE

Aplicarea practică a noii legislații a pensiilor

Pensiile și ajutoarele sociale pentru limită de vîrstă

Noul sistem de pensionare cuprinde o seamă de caracteristici noi, fiind deosebit în fond și ca formă de vechea reglementare. Este deci, în interesul tuturor să cunoască, cit mai temeinic, prevederile noii legi. Tot atât de utilă este cunoașterea ei și de către unitățile care au sarcina întocmirii dosarelor de pensii pentru angajați și urmașii acestora, cit și de organele de prevederi sociale care stabilesc și plătesc drepturile cuvenite.

În întîmpinarea acestei cerințe și ținînd seama și de scrisorile primite la redacție din partea cititorilor noștri, considerăm oportun să deschidem o rubrică în care ne propunem lămurirea unor prevederi din legislația de pensii, ce prezintă un interes mai mare.

La redactarea materialelor ce se vor publica, ziarul a obținut concursul Direcției generale de prevederi sociale din Ministerul Sănătății și Prevederilor Sociale, astfel că cititorii noștri vor primi lămuriri și indicații competente, în conformitate cu dispozițiile legale.

În acest prim articol ne propunem să indicăm căile de obținere a pensiei și ajutorului social pentru limită de vîrstă.

Inițiativa pensionării aparține, după caz, fie angajatorilor sau reprezentanților lor legali, fie unităților în care lucrează. Pensionarea pentru limită de vîrstă poate fi cerută de angajat, la unitatea unde lucrează, chiar cu trei luni înainte de împlinirea vîrstei prevăzute de lege. La rîndul lor, unitățile au dreptul să ceară pensionarea pentru limită de vîrstă a angajaților lor, numai dacă aceștia au vîrsta de 62 ani bărbații și 57 ani femeile (pentru cei care lucrează în locuri de muncă încadrate în grupa a III-a). De la această prevedere sînt exceptați profesorii și conferențarii din învățămîntul superior precum și unele cadre din cercetarea științifică, pentru care propunerea la pensionare nu se poate face decît după împlinirea vîrstei de 65 ani bărbații și 60 ani femeile.

De asemenea, pentru cei care lucrează în locurile de muncă încadrate în grupele I și II vîrsta de pensionare se reduce din vîrsta de 62 ani bărbații și 57 ani femeile (cînd cererea de pensie se face de către unitate) sau din vîrsta de 60 ani bărbații și 55 ani femeile (cînd pensionarea se cere de angajat) în raport cu timpul lucrat în astfel de locuri de muncă.

Ajutorul social pentru limită de vîrstă se acordă nu-

cînd dosarul se completează cu toate actele necesare, este în interesul fiecărui salariat să se îngrijească din timp ca unitatea să înregistreze în carnetul de muncă toate elementele care stau la baza stabilirii dreptului de pensionare.

Dar cum trebuie să procedeze cel care a solicitat pensie sau ajutor social și care consideră că a fost nedreptățit prin decizia respectivă? În asemenea situații, el poate depune o contestație — în termen de 60 zile de la comunicarea deciziei — la comisia de contestații de pe lîngă organul de prevederi sociale regional și respectiv al orașelor București și Constanța. Contestația se depune fie la oficiul de prevederi sociale care a emis decizia, fie direct la Comisia de contestații. În prima situație, oficiul este obligat să o înainteze comisiei de contestații, împreună cu dosarul, în termen de zece zile de la primirea ei. În cea de-a doua situație, comisia va cere dosarul de la oficiul de prevederi sociale, care de asemenea are obligația ca, în același termen, să procedeze la trimiterea lui. De dreptul de contestație beneficiază și organele de prevederi sociale care constată (în termen de 60 zile de la emiterea deciziei) că, aceasta nu este dată cu respectarea dispozițiilor legale.

La judecarea contestației este chemat să se prezinte și solicitantul pensiei sau ajutorului social ori reprezentantul acestuia. Prezența contestatului este însă facultativă, deoarece contestația se poate judeca și în lipsă. În cazul cînd, în urma judecării contestației, se modifică suma acordată drept pensie sau ajutor social, aceasta se va plăti de la data cînd în mod legal cel în cauză avea dreptul să o primească. Dacă într-o decizie dată de organul de prevederi sociale, rămasă definitivă, adică necontestată în termen de 60 zile sau într-o decizie a comisiei de contestații se constată erori, aceste decizii pot fi revizuite de către organele care le-au emis.

Deoarece data de cînd se acordă pensia depinde de data

Formularistică

Iată ce ne spune Adam Scholz, recepționar la hotelul Transilvania din Tg. Mureș: — Hotelul nostru dispune de 246 locuri. Asta înseamnă 246 de pasageri pe zi. Pentru fiecare dintre aceștia, noi, personalul hotelului, trebuie să întocmim opt operațiuni scrise. Înmușțit îl vă rog numărul

pasagerilor cu numărul operațiunilor și după aceea am să vă pot răspunde dacă mai avem timp să ne ocupăm și de chestiuni care în mod firesc intră în atribuțiile noastre: servirea celor care solicită serviciile hotelului nostru.

Fără comentarii!

Bucurii materne

La maternitatea Spitalului unificat din Tg. Lăpuș, regiunea Maramureș, s-au petrecut două evenimente. Țăranca cooperatoare Ana Pop, din satul Răzoare a născut cel de al 13-lea copil. Noul născut este voi-

nic, sănătos, ca de altfel toți cei 12 frațiori ai săi. Tot aici s-a înregistrat și cea de a doua bucurie maternă. Viorica Lazăr din comuna Suci de Jos a dat naștere la trei gemeni. Altfel mama, cit și cei trei frați se simt bine.

Tabieturi

Andrei Ercei domiciliat în str. Gh. Doja nr. 17, Maria Lukacs, din str. Alba Iulia nr. 27, Z. Varga din str. Gh. Doja nr. 193, toți din Tg. Mureș, sînt niște oameni „originali”, obișnuiesc să-și plătească chiria numai pe bază de sentință, judecătorească. Trimestrial, salariați sectorului 5 I.G.L. întocmesc adrese către Tribunal. Acolo, alții oameni pierd timpul emițînd sentințe de poprire pe salariu. Hirtile tău drumul întreprinderilor:

I.R.C., Combinatul de îngrășăminte azotoase, Fabrica de cărămizi. Serviciile de resort din cadrul întreprinderilor respective întocmesc operațiile de poprire și virare a sumelor către I.G.L. Ciclul se încheie, fiind reluat după alte trei luni. Așadar, se pierde timp, se consumă hirtie, sînt puși oameni pe drumuri. Nu s-ar putea găsi o soluție mai drastică spre a-i scoate pe cei trei din tabieturile lor?...

Piese de muzeu sau frigidere?

Primele zile mai călduroase din acest an au pricinuit necazuri lucrătorilor magazinelor alimentare nr. 260, 265 precum și cetățenilor din Codlea. Acum unitățile amintite nu se mai aprovizionează cu întregul sortiment de produse alimentare necesar, deoarece multe se alterează. Bine, dar sînt frigidera — răspunde O.C.L.-Alimentara Brașov.

Replica dată este „justă”, numai că la aceste unități, frigidera s-au transformat în

piese de muzeu și stau nepuse în funcțiune încă din 1966. Cauza? O.C.L. — Alimentara Brașov și I.R.E. nu se ocupă de racordarea acestora la rețeaua electrică, cu toate că dresese necesare le-au fost trimise de circa șapte luni. Așteaptă să se împlinească oare anul?

Înfrîmplări au fost consemnate de DUMITRU TABACU și corespondenții regionali

Actualitatea internațională

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, CHIVU STOICA, ÎN IRAN

(Urmare din pag. 1)

Atrage atenția o colecție de exponate provenite de la palatele de la Persepolis, datând din perioada Asemenei, perioada care a cunoscut o mare glorie sub Darius I, Xerxes și Artaxerxes. Aceste exponate reprezintă basorelieful înfățișând membri ai familiilor regale precum și bijuterii lucrate în aur și argint, fragmente de colonade, capiteli, plăci cu inscripții din epoca persică, care împodobeau odinioară palatele din Persepolis. Aici se află, de asemenea, colecții de sculpturi în bronz și marmură din perioada Partă (250 î.e.n. — 224 e.n.), bijuterii, monede, vase de argint din perioada Sasanidă (224—251 e.n.).

Sălile de la etaj sînt rezervate obiectelor de artă din perioada Islamică. Cea mai mare parte din exponate — covore de o rară frumusețe, bijuterii și arme încrustate cu diamante, au aparținut diferiților Shahi ai Persiei din secolele XII—XIX.

În timpul vizitei, președintele Consiliului de Stat a exprimat admirația pentru arta cu care meșterii persani din antichitate și pînă în zilele noastre au creat aceste opere de mare valoare, relevînd grija cu care autoritățile iraniene păstrează aceste valori ale culturii și artei persane, adevărate comori ale civilizației umane.

La Departamentul Artelor Frumoase au fost vizitate saloanele în care sînt expuse, covore, brocarturi și țesături, miniaturi, picturi pe faianță, mobile cu încrustații în aur, argint și sînd datînd încă de pe vremea lui Darius. Alături de acestea sînt expuse lucrări ale artiștilor iranieni contemporani, care duo mai departe arta și cultura națională iraniană.

Au fost vizitate apoi ateleerele Departamentului Artelor Frumoase.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, s-au interesat de modul cum sînt valorificate și dezvoltate tradițiile străvechii arte iraniene. Oaspeții români au semnat în cartea de onoare a expozitiei și au felicitat pe oamenii de artă iranieni, urîndu-le noi succese în activitatea lor creatoare.

În încheierea vizitei au fost prezentate două filme documentare înfățișînd vizita Majestății Sale Imperiale Șahinșahului Aryamehr în România, precum și vizita oficială pe care a făcut-o zilele acestea în Iran președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

GENEVA:

Comitetul celor 18 pentru dezarmare și-a reluat lucrările

GENEVA 18. Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: Într-o zi de 23 martie, conferința Comitetului celor 18 state pentru dezarmare și-a reluat lucrările joi d.a. la Palatul Națiunilor,

în cursul primei sesiuni, au luat cuvîntul șeful delegației americane, W. Foster, șeful delegației sovietice, A. Roscin, și secretarul general al Ministerului Relațiilor Externe al Braziliei, Sergio Corres.

Adunarea Națională franceză a început dezbaterea proiectului de lege asupra deplinelor puteri

PARIS 18. Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Joi, a început în Adunarea Națională franceză prima fază a dezbaterilor asupra proiectului de lege guvernamental, pentru a fi autorizată, în virtutea articolului 38 din Constituție, să legezeze, prin ordonanțe, în domeniul economic și social, pînă la 31 octombrie 1967.

Dezbaterile asupra proiectului de lege au început prin expunerea lui Pierre Cot, raportorul Comisiei parlamentare speciale, care a examinat miercuri proiectul de lege asupra deplinelor puteri. Dat fiind că Comisia parlamentară este compusă din 15 deputați membri ai majorității și 15 membri ai opoziției, nu s-a putut lua o hotărîre pentru sau contra.

care François Mitterrand și Guy Mollet, conducători ai Federației Stîngii Democratice și Socialiste, Waldeck Rochet, secretarul general al Partidului Comunist Francez, Pierre Mendes France, secretar general al P.S.U., René Capitant din partea majorității, Giscard d'Estaing, din partea Republicanilor independenți etc.

Discuțiile vor lua sfîrșit sîmbătă seara, printr-un vot asupra motiunii de cenzură. Proiectul de lege va fi respins numai dacă motiunea de cenzură va întruni 244 de voturi (adică majoritatea absolută a Adunării Naționale).

În fața vilelor din Porton...

În mica localitate Porton din Anglia se află un grup de clădiri elegante pe care un privitor neavizat ar fi tentat să le considere drept vile rezervate weekend-ului, dacă, la porți și pe unele ziduri, nu ar exista o severă pază militară. Clădirile aparțin, de altfel, forțelor armate britanice și găzduiesc un centru de cercetări specializat în experimentarea unor arme chimice și bacteriologice. Activitatea acestui centru este urmîrită cu neînviș în regiune și, în urmă cu cîteva zile, la chemarea organizației Campanie pentru dezarmarea nucleară din Universitatea Oxford și a Comitetului celor 100, a fost organizat un marș de protest împotriva cercetărilor de la Porton. În ciuda burluii, mari grupuri de demonstrații s-au îndreptat spre institutul militar de cercetări purtînd lozinci protestatere. În fața institutului, participanții la demonstrație au fost atacați de trupele de pază, care au încercat să risipească manifestația. Cu acest prilej au avut loc ciocniri între demonstrații și polițiștii militari.

În cîteva rinduri

• **SEDINȚA COMITETULUI EXECUTIV AL ASOCIAȚIEI MATEMATICIENILOR DIN TARILE DE LIMBĂ ROMÂNĂ** s-a desfășurat între 17 și 18 mai la Paris. Din partea României au participat acad. Grigore Moisil, președintele Comitetului Executiv al Asociației, acad. Gh. Teodorescu, secretarul general al Comitetului Executiv și acad. Gh. Vrinceanu. S-a hotărît ca viitorul congres al Asociației să aibă loc la București, în anul 1969.

• **PROF. GHEORGHE VRINCEANU** de la Universitatea București, a ținut mai multe conferințe în domeniul geometriei diferențiale, în fața profesorilor și studenților de la universitățile italiene din Bologna, Bari și Messina.

• **FESTIVALUL FILMULUI PENTRU COPII ȘI TINERET** a început la Gottwaldov (Cehoslovacia). Cinematografia română este prezentă cu filmele „Dimineața unui băiat cîmînt”, în regia lui Andrei Blaier și „Năică și barza”, în regia Elisabetei Bostan.

• **CONFERINȚA ZIARIȘTILOR ITALIENI**, la care au fost invitați peste 100 de ziariști din numeroase țări europene, s-a încheiat la Lignano. Din țara noastră au asistat Mircea Rădulescu, vicepreședinte al Unirii Ziariștilor și George Serafin, redactor-șef adjunct al revistei Lumea.

• **A 8-A PLENARĂ A C.C. AL P.M.U.P.** s-a încheiat la Varșovia. A fost aprobat raportul Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. „Cu privire la activitatea politică a partidului” și adoptată o hotărîre în legătură cu cea de a 50-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În cadrul lucrărilor plenare a luat cuvîntul Władysław Gomułka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P.

• **A 15-A SESIUNE A ADUNĂRII NAȚIONALE DIN R. S. CECOSLOVACIA** și-a început lucrările. Deputații au aprobat în unanimitate proiectul de lege cu privire la bugetul de stat pe anul 1967.

• **GUVERNUL LIBANULUI** a hotărît să amîne pentru o perioadă nelimitată vizita navelor flotei a 6-a americane în portul Beirut prevăzută pentru 26 mai.

• **APROXIMATIV 200 000 DE MUNCITORI** de la întreprinderea de stat pentru îngrijirea chimică din Bombay (India) au declarat miercuri grevă, cerînd majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă.

• **ÎN URMA UNUI ȘIR DE CUTREMURE** ce au avut loc la Ațeh, Sumatra de nord (Indonezia), 14 persoane au murit și multe altele au fost rănite, iar peste 2 000 de clădiri au fost distruse sau avariate.

• **PRIMUL AVION** spre Beirut al companiei de aviație bulgare „Tabco” și-a luat zborul joi dimineață, de pe aeroportul din Sofia.

SAIGON: Cursa electorală a „favoriților”

După lichidarea pe calea armelor, în cursul anului trecut, a conflictului dintre mișcarea budistă și junta militară de la Saigon, demonstrație de forță care a compromis în ochii opiniei publice și cea ce mai rămăsese cit de cit necompromis (dacă mai putea fi vorba de așa ceva!), pentru diplomația Washingtonului a apărut ca o necesitate stringentă confecționarea unei noi fațade regimului marionetă sud-vietnamez.

În acest sens a fost încropită la repezeală o parodie de parlament, în care au fost incluși pe lingă militari și un număr de civili „siguri”, s-a elaborat chiar și o „constituție” și s-a hotărît ca șeful statului de la Saigon să fie desemnat prin sufragiu public. Nici nu s-a fixat bine data alegerilor prezidențiale și din spatele noii cor-

ține a teatrului de marionete saigoneze s-au și făcut auzite vocile certorele ale protagoniștilor care, dacă au acceptat decurior elaborat la Washington, doreau în schimb ca rolurile principale în „regimul constituțional” să le dețină în continuare fără a schimba nimic din esența vechiului regim. Adică să mențină dictatura militară într-un înveliș de camuflij... „constituțional”.

Pentru aceasta era nevoie să fie eliminati din primul rînd eventualii candidați civili și, pe cit se poate, de bună voie și nesiliți de nimeni”, chiar dacă ei reprezintă în fond aceleași interese ale protectorilor comuni de peste ocean. În scopul respectiv s-a recurs mai întîi la un mic subterfugiu de ordin juridic. În noua lege electorală s-a introdus un paragraf ce prevede că acei candidați care nu vor întruni în cadrul alegerilor prezidențiale 10 la sută din voturi, sînt obligați să

ramburseze trezoreriei statului suma care le-a fost avansată în prealabil pentru a-și încerca șansele. Cum suma necesară candidaturii se ridică la două milioane de piaștri iar modul în care se vor desfășura alegerile nu este greu de imaginat în condițiile respective din Vietnamul de sud, eventualii amatori de scaun prezidențial trebuie să reflecteze bine înainte de a risca afiații bani. Din această cauză unii politicieni civili, care își anunșaseră în prealabil intenția de a candida, au și început să bată în retragere. Și, pentru ca aceștia să fie cit mai convinși că, în afară de riscul de a pierde banii n-au nici o șansă, omul de mîna forte al regimului, generalul prim-ministru Nguyen Cao Ky, a făcut recent o declarație categorică în sensul că armata nu va accepta în nici un caz în fruntea statului o persoană civilă.

Asadar, pe scena electorală saigoneză rămîn de la sine numai militarii, conducătorii actualului regim. Cum junta de la putere a fost subțiată substanțial în cursul epurărilor din luna octombrie, cînd cînd 20 de membri inițiali au rămas doar 9, lista eventualilor candidați este în momentul de față destul de limitată. Mai departe, ținîndu-se seama că un număr mare de candidați ar putea duce la alegerea de președinte cu numai 15—20 la sută din sufragii, se caută ca lista să fie redusă în continuare. După cum subliniază ultimele comentarii ale observatorilor din Saigon, în momentul de față pe afișul farsei electorale de la 3 septembrie, figurează în mod real doar două nume: acela al statului Nguyen Van Thieu, actualul șef al statului și a lui Nguyen Cao Ky, prim-ministru și în fapt omnipotentul conducător al juntei militare.

Nu este nici un secret faptul că între ambii generali, oameni de casă ai aceluiași patron transoceanic, există relații destul de încordate, chiar dacă de circumstanță își zămbește și își dau mîna la ocazii oficiale. Fiecare dintre cei doi nutrește intenția de a se debarasa de celălalt, de a nu mai împărți puterea, de a fi conducător unic.

Dar deținerea reală a puterii nu depinde de ei și nici măcar de „alegerile” din septembrie unde cîștigătorul va fi desemnat dinainte, prin manevre de culise și așa cum este obiceiul în Vietnamul de sud, prin urne falsificate. De fapt, alegerea reală se va desfășura nu în localurile de vot din zonele restrînte din Vietnamul de sud controlate de autoritățile saigoneze ci în birourile capitanate de la Washington. Pe care din candidații vor cădea zăburile este încă prematur de știut. Faptul că generalul Ky a anunșat că va participa la alegerile prezidențiale în cazul în care generalul Thieu nu va candida, lasă să se întrevadă posibilitatea ca actualul prim-ministru să și fi fost desemnat ca virtual cîștigător.

În prezent, cînd generalului Westmoreland, comandantul suprem al trupelor americane din Vietnamul de sud, i s-a acordat puteri depline asupra serviciilor militare și civile în sarcinile cu „pacificarea” satelor și orașelor sud-vietnameze, ceea ce echivalează cu o ocupație militară directă americană, este limpede mai mult ca orînd că indiferent cine va fi ales președinte la 3 septembrie, seful real al statului marionetă sud-vietnamez va fi în orice caz generalul Westmoreland sau un alt general american.

CRACIUN IONESCU

La frontiera izraelo — siriană situația se menține încordată

GAZA 18. (Agerpres). — Situația de la frontiera izraelo-siriană se menține încordată. Joi la prînz două avioane de vînoare izraeliene au deschis focul pentru a determina un avion al O.N.U., la bordul căruia se afla generalul Rikhye, comandant șef al forțelor O.N.U. din Gaza, să aterizeze în Izrael, anunțată agenția France Presse. Avionul a reușit însă să aterizeze neatinș pe aeroportul de la Gaza.

În legătură cu acest incident, secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, U. Thant, a adresat azi un protest guvernului izraelian.

Agenciile de presă anunță că primul ministru al Siriei, Youssef Zeayyen, a vizitat miercuri pozițiile armatei siriene de la frontiera cu Izraelul. Pe de altă parte, la Tel-Aviv a fost dat publicității un comunicat al armatei izraeliene în care se spune că „au fost luate măsuri pentru a face față situației”.

Ahmed Mohamed Mahgoub va forma noul cabinet sudanez

KHARTUM 18. (Agerpres). Adunarea Constituantă a Sudanului a ales prin vot secret în funcția de prim-ministru pe Ahmed Mohamed Mahgoub, care urmează să formeze un guvern de uniune națională pînă la alegerile generale din 1968. Ahmed Mohamed Mahgoub a obținut 113 voturi față de cele 93 în favoarea fostului prim-ministru, Sadik el Mahdi.

Ahmed Mohamed Mahgoub, care este unul din principalii conducători ai partidului Al Umma, a mai deținut funcția de prim-ministru al Sudanului în guvernul care a precedat cabinetul lui Sadik el Mahdi.

În urma desemnării sale în funcția de șef al guvernului, Ahmed Mohamed Mahgoub a declarat presei că el va avea imediat consultări pentru a forma un cabinet de uniune națională.

Delegația de partid și de stat a R.D. Germane a sosit la Budapesta

BUDAPESTA 18. (Agerpres). După cum anunță agenția M.T.I., joi dimineața a sosit la Budapesta delegația de partid și de stat a Republicii Democratice Germane, condusă de Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R.D.G., și de Willi Stoph, membru al Biroului Politic, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democratice Germane.

La sosirea delegației a fost întîmpinată de János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., Pál Losonczi, preșe-

dintele Consiliului prezidențial al R.P. Ungare, Jenő Fock, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungar, precum și de alte persoane oficiale.

În aceeași zi, delegația a fost primită de János Kádár, Pál Losonczi și Jenő Fock în clădirea parlamentului din Budapesta.

Joi după-amiază au început convorbirile dintre delegațiile de partid și de stat ale celor două țări. Delegația ungară este condusă de János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U.

După Hallstein... Marjolin

BRUXELLES 18. (Agerpres). — Robert Marjolin, vicepreședinte al Comisiei Pieței comune din anul 1958 a anunțat miercuri la Bruxelles că din „motive personale”, a hotărît să nu facă parte din viitorul organism executiv unic al „celor șase” care ar urma să se constituie la 1 iulie din fuziunea actualelor executive ale Pieței comune, C.E.C.O. și Euratom. Deși încă neconfirmată

oficial, știrea este susceptibilă să provoace îngrijorare pentru „cei șase” mai ales că hotărîrea lui Marjolin urmează la numai zece zile renunțării președintelui Walter Hallstein de a face parte, de asemenea, din viitorul organ de conducere al C.E.E. Agenția France Presse apreciază că Marjolin, fost profesor universitar de economie politică, s-ar putea reîntoarce la Nancy sau probabil se va stabili la Paris.

Cele mai vechi picturi din „Lumea nouă”

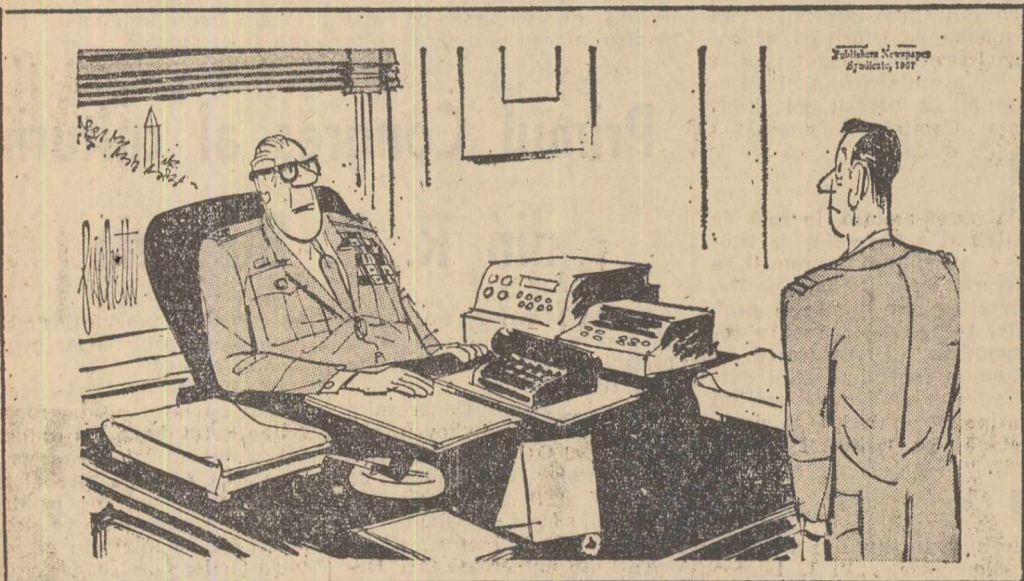
Picturi considerate a fi cele mai vechi din „Lumea nouă” au fost descoperite în Mexic, pe zidurile peșterii Juxtlahuaca, în apropiere de Acapulco. Este vorba de reprezentări ale unor fapte umane și animale, care ar fi fost făcute între anii 800—400 î.e.n. de către artiști din rîndul populației olmece. Experții în domeniul culturii precolumbiene sînt de părere că olmecei — un popor de agricultori și vînatori

— au cunoscut o mare înflorire într-o epocă anterioară cu aproximativ 700 de ani civilizației Maya, și că ar reprezenta cea dintîi mare cultură din emisfera vestică.

Picturile olmece — care, după opinia unor specialiști rivalizează cu cele găsite în peșterile din Lascaux (Franța) sau Altamira (Spania) — sînt vîru colorate în roșu, galben, verde, negru și alb. Ele au fost descoperite pe o serie de ziduri de stîncă, la aproximativ 1—1,3 metri înălțime de la sol, în peștera situată în statul mexican Guerrero, la cîreo 75 de mile nord-est de Acapulco, în Sierra Madre del Sur.

În interiorul peșterii au fost găsite, în afara picturilor, resturi de schelete umane și fragmente de ceramică. Se consideră că scheletele ar aparține unor oameni care au locuit aici mulți ani după ce au fost executate picturile murale. Cu ajutorul radiocarbonului 14 va putea fi determinată data lor de naștere. Prima pictură, descoperită în peșteră, la cîreo un metru de la intrare, înfățișează două figuri săvîrșind, pe cit se pare, un ritual olmec. Celelalte picturi reprezintă un șarpe împodobit cu pene și un animal semînd cu un jaguar ce sare asupra șarpelui. În ambele picturi precumpănește culoarea roșie. Picturile includ și o fîptură umană purtînd un fel de șorț, două capete ce ar putea reprezenta fîe șerpi, fîe un fel de pisică, și o serie de linii orizontale care s-ar putea să fie contururile unui templu.

Escaladare... în jos la Pentagon

— Sînt întotdeauna bucuros să ascult o părere diferită de a mea asupra Vietnamului, domnule căpitan! Poți pleca, domnule locotenent!
(Desen apărut în ziarul New York Herald Tribune-Washington Post)